

„Pri Martinovih se nam pravi; za smerekovim gozdom, takoj na levi, kjer teče potok, stoji naša koč. Stara mati so pa perica Lena.“

„Oh, oh!“ zavzame se Neža, „do te hiše je najmanj dve uri hodá, pa naj bi gospod župnik — utrujeni — šli na tako dolgo pot? Prej-le so malo legli; ne upam si jih buditi. Oh, oh, tako daleč! Ali je pa tudi že tako nevarno, kaj?“ popraša fantička.

„Ne vem“, odvrne ta. „Stara mati bolehalo že več let, pa vsak dan pravijo, da skoro umró. Danes so pa tako želeli, da bi jih obiskali gospod župnik.“

„Že prav, že prav, da le sile ni“, pravi nato Neža, nekoliko utolažena. „Gospod župnik menda še danes pridejo, a ti, kadar se še oglasiš pri nas, umij si prej lice in roke; tako umazan ne smeš priti. — Hej, Sultan, ti mrcina ti, ali greš sem!“ pretila je z roko psu, ker je lajajoč lovil petelina in podil kure po dvorišču. „Tak krik!“ tarnala je Neža, tekala na levo in na desno in mahala z ruto, da bi upokojila razdraženo živad. „Gospod se bodo gotovo vzbudili, pa so toliko potrebni počitka!“ V istem trenutku se odpre okno v prvem nadstropju, in sivolasa moška glava se prikaže v njem. Bil je gospod župnik.

Zaradi krika vzbujen je stopil k oknu, da bi pogledal, kaj je na dvorišču. Solnčna svetloba se mu je nekoliko bliščala, vendar je kmalu spoznal kuharico, Katro in fantka.

„Ljudje božji, kaj se je prigodilo, da je tak sodni dan doli? Ali je kakšna nesreča?“

„Nič hudega, gospod“, odgovori Neža. „Pes in kure — saj veste — to ni nikdar ugnano. S sosedo Katro pa sva se malo pomenkovali, in ta fantek je ravno kar prišel od Martinove koč. povedat, da perica Lena želi gospoda župnika.“

„Urno pridem doli“, odvrne župnik. In res, predno preide pet minut, stal je stari častitljivi župnik na dvorišču.

„Bog daj dober dan, draga moja!“ pozdravi prijazno vdovo in fantička, ki sta mu prišla nasproti. „Sedaj pa le hitro povejta, kaj želita!“

A ker se nobeden njiju ne oglasi, vpraša župnik fantiča: „Ali je stari materi hujše?“ — In ko fantek klobuk mencaje v rokah pritrdi, pristavi župnik: „Le idi domov, kmalu pridem za teboj, pa povej babici, da bo boljše, naj le potrpi.“

„Tako velika župnija, pa še kapelana jim ne dadó“, zagodrnja Neža. „V enem dnevu dve tako dolgi poti, to lahko prestane mlad, ne pa priletel človek. Da bi se bili vsaj nekoliko naspali!“

„Kako naj dobim pomočnika, če ni duhovnikov!“ odvrne župnik, „Drugim gospodom se ne godi nič bolje, kakor meni. No, pa tako hudo danes ni. Vreme je lepo in toplo, to bo zdrav izprehod. Kadar kliče dolžnost, takrat naj umolkne vsak ugovor. Za spanje bo še po noči čas. — Kaj pa z vami, mamka Katra? Da bi se pomenkovala, ne bode časa, kakor vidite. Bolniku treba postreči najprej, potem še le zdravim. Če vam je prav, pa me spremite kos poti in povejte svoje želje! Tako bode prav za oba.“

Neža, ki je bila šla med tem v hišo, vrnila se je s površno suknjo, s klobukom in župnikovo palico.

„Jaz pa vendar mislim, ako bi gospod pri škofiji natanko razložili, kako težavna je naša župnija, gotovo bi dobili pomočnika“, hitela je zopet Neža, ko je župnik oblačil suknjo. „Predobri so in preveč zaupajo svojim močem. Stari so, kaj bo, če opešajo ali pa naglo umró, oh!“ tožila je Neža Katro.

„Na svetu se godi malokomu tako, kakor bi si želel“, opomni župnik dobrohotno. „Sicer pa smo v božjih rokah, in božja previdnost ne naklada nikomur več bremena, nego ga more prenašati. Le nikar ne javkaj, Neža; dobro pazi in moli! — Ali greva, Katra?“

Katra si hitro pogladi predpasnik, poravna si ruto na glavi in stopa ponižno za gospodom župnikom.

„Le sem na levo pristopite“, povabi jo župnik, „da se bolje razumeva.“

Katra stopi na levo, in oba gresta počasi po poti.

(Dalje.)

Pomladanska.

Na solnčnih perutih pomlad se je spet
Vrnila na tihi, na žalostni svet.
Prepeva že ljubi nam znanec,
Visoko pod nebom škorjanec.

Cvetice odevajo sôlnzato prst,
Na drevju, na grmih poganja že brst,
Po dolih šepečejo viri —
Topí se srcé mi in širi.

Molčé se udajam pomladi slastém,
Saj čustvom kipečim izraza ne vém.
O dôba cvetoča življenja,
O blaženi čas hrepenenja!

Anton Medved.